

ارزیابی مسیر بهینه دوچرخه در معابر شهری با رویکرد انسان محور (نمونه موردی مناطق 2، 3، 4 سندج)

فاطمه زارعی کرگ آباد، دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد قزوین،

باشگاه پژوهشگران جوان، قزوین، ایران¹

سهراب زارعی، دانشجوی کارشناسی ارشد راه و ترابری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان²

¹seiran.zarei@yahoo.com و 09183807883

²zareei.sohrab@gmail.com و 09188784363

چکیده

علیرغم این که در بسیاری از شهرهای جهان مسیرهای ویژه دوچرخه پیش بینی شده است، ولی در اکثر خیابانها در شهرهای ایران، با گسترش تعداد اتومبیلها، افزایش سرعت تردد شهری، عدم توجه به نقش فضاهای تعاملی و فضاهای انسان‌گرا موجب کاهش استفاده از این وسیله نقلیه پاک شده است. بر همین اساس، در این مقاله به سنجش و اولویت بندی مسیرهای دوچرخه در مناطق 2، 3، 4 شهر سندج پرداخته شده است. این پژوهش سعی دارد با استفاده از روش کمی، توصیفی و تحلیلی به این سوال پاسخ دهد، که چه معیارهایی برای ارتقاء کیفیت مسیرهای دوچرخه می‌بایست در نظر گرفت. با توجه به چند بعدی بودن این مساله، مدل ارزیابی چند معیاری AHP با ماهیتی کمی- کیفی انتخاب شد و معیارهای مورد بررسی در چارچوب درختچه سلسله مراتبی به 12 زیر معیار تبدیل و با استفاده از طیف 5 گزینه لیکرات 5 مسیرمنتخب با استفاده از نرم افزار expert choice امتیاز دهی شد و برای هر یک از آنها ضریب وزنی تعیین گردید. نتایج حاصل از پژوهش نشان دهنده اولویت بندی معیار برنامه‌ریزی مسیر ($\alpha = 0/75$) نسبت به طراحی مسیر است و معبر آبی‌در با امتیاز (0/229) نسبت به سایر معابر از لحاظ استقرار مسیر دوچرخه در اولویت قرار گرفت.

کلید واژه: ارزیابی، دوچرخه، سندج، AHP.